

Par vienotu valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu (darbinieku) atbildības sistēmu

I nodaļa

Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir noteikt vienotus nosacījumus valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu (darbinieku) atbildības noteikšanā.

2.pants. Likuma darbība

(1) Likums attiecas uz šādām valsts un pašvaldību institūcijām: tiešās pārvaldes iestādēm, Ministru kabinetu, Valsts prezidenta kanceleju, Saeimu, Valsts kontroli, Centrālo zemes komisiju, Centrālo vēlēšanu komisiju, Tiesībsarga biroju, prokuratūru, tiesām, pastarpinātās pārvaldes iestādēm un atvasinātām publiskām personām (valsts augstskolām un to izveidotām iestādēm, pašvaldībām un to izveidotām iestādēm, plānošanas reģioniem), publiskiem nodibinājumiem, Nacionālo radio un televīzijas padomi, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisiju, Valsts kultūrkapitāla fondu, kā arī valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrību valdes un padomes locekļiem, ostu valdes locekļiem un ostu pārvaldniekiem.

(2) Par valsts vai pašvaldības institūcijas amatpersonām (darbiniekiem) šā likuma izpratnē uzskatāmas personas, kuras ir nodarbinātas šā panta pirmajā daļā minētajās institūcijās, pamatojoties uz darba līgumu, pilda valsts dienestu, ir ievēlētas amatā vai citādi pilda noteiktus amata (darba) pienākumus valsts vai pašvaldības institūcijā. Likums neattiecas uz ostu darbiniekiem, valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrību darbiniekiem, izņemot ārstniecības personas.

(3) Amatpersonām (darbiniekiem) piemērojamas darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu normas tiktāl, ciktāl to nenosaka šis likums.

II nodaļa

Atlīdzības sistēma

3.pants. Atlīdzība

(1) Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu (darbinieku) atlīdzību šā likuma izpratnē uzskatāma darba samaksa, sociālās garantijas un citi darba devēja piešķirtie labumi un maksājumi.

(2) Darba samaksa šā likuma izpratnē ir mēnešalga, piemaksas, prēmijas un naudas balvas.

(3) Darba devēji, nosakot iekšējos normatīvos aktus atlīdzības jomā, konsultējas ar darbinieku pārstāvjiem.

(4) Valsts augstskolām un to izveidotām iestādēm, pašvaldībām un to izveidotām iestādēm, plānošanas reģioniem attiecībā uz piemaksām, prēmijām, sociālajām garantijām, atvaļinājumiem, izņemot ikgadējo atvaļinājumu, kā arī citiem darba devēja piešķirtiem labumiem un maksājumiem, kurus piemērojot nedrīkst pārsniegt šajā likumā noteiktos ierobežojumus, ir ieteikuma raksturs.

(5) Atlīdzību var pārskatīt valsts budžeta projekta vai tā grozījumu projekta izstrādes gaitā, ņemot vērā valsts budžeta iespējas, izvērtējot ekonomisko situāciju valstī, iekšzemes kopprodukta izmaiņas, produktivitātes izmaiņas, inflāciju un deflāciju. Mainoties ekonomiskajiem rādītājiem, Ministru kabinets iesniedz Saeimai lēmuma pieņemšanai priekšlikumu par rādītāja, pie kura piesaistīta mēnešalga, indeksāciju. Ministru kabinets pieņem lēmumu par Ministru kabineta noteikto mēnešalgu izmaiņām. Atlīdzības pārskatīšanā piemēro vienotu pieeju gan valsts, gan pašvaldību institūcijās.

III nodaļa

Mēnešalga

4.pants. Mēnešalgas apmēra noteikšanas vispārīgie principi sadalījumā pa amatu grupām

(1) Mēnešalgas apmēru nosaka, piesaistot ar koeficientu Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēram, kas noapaļots pilnos latos:

1) Saeimas un pašvaldību domes deputātiem;

2) Saeimas apstiprinātajām un ieceltajām amatpersonām.

(2) Mēnešalgas apmēru nosaka Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā:

1) klasificējot amatus atbilstoši Valsts iestāžu amatu katalogam un nosakot amatam atbilstošo mēnešalgu grupu, un ņemot vērā amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas pakāpi: valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), Centrālās vēlēšanu komisijas darbiniekiem, Centrālās zemes komisijas darbiniekiem, Nacionālās radio un televīzijas padomes darbiniekiem, pedagogiem, tiesu un prokuratūras darbiniekiem, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta amatpersonām (darbiniekiem), Latvijas Valsts prezidenta kancelejas darbiniekiem, Saeimas darbiniekiem, Valsts kontroles darbiniekiem, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas darbiniekiem, Valsts kultūrkapitāla fonda darbiniekiem, Tiesībsarga biroja darbiniekiem, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm;

2) atbilstoši dienesta pakāpēm un izdienai: profesionālā dienesta karavīriem;

3) atbilstoši kapitālsabiedrības iedalījumam: valsts vai pašvaldību kapitālsabiedrību valdes un padomes locekļiem;

4) atbilstoši ostus iedalījumam: ostu valdes pārstāvjiem un ostu pārvaldniekiem.

5) atbilstoši amata novērtējumam: ārstniecības personām, kuras sniedz no valsts budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus pašvaldību izglītības iestādēs vai ārstniecības iestādēs.

(3) Mēnešalgas apmēru nosaka, ņemot vērā amata vērtību un amatpersonas (darbinieka) individuālās prasmes un novērtējumu, un nepārsniedzot mēnešalgu maksimālos apmērus, kādi ir noteikti līdzīgas sarežģītības un atbildības amatiem valsts iestādēs: Valsts augstskolu un to izveidoto iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), pašvaldību un to izveidoto iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), plānošanas reģionu amatpersonām (darbiniekiem).

5.pants. Saeimas deputātu un pašvaldību domes deputātu mēnešalga

(1) Saeimas deputātiem un pašvaldību domes deputātiem mēnešalga piesaistāma Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēram, kas noapaļots

pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada.

(2) Saeimas amatpersona saņem mēnešalgu, kuru aprēķina, piemērojot šādus koeficientus:

- 1) deputāts – 4.8
- 2) Saeimas priekšsēdētājs — 8.0
- 2) Saeimas priekšsēdētāja biedrs — 7.4
- 3) Saeimas sekretārs — 7.4
- 4) Saeimas sekretāra biedrs — 7.2
- 5) frakcijas priekšsēdētājs — 5.5
- 6) frakcijas priekšsēdētāja vietnieks — 5.4
- 7) komisijas priekšsēdētājs — 5.5
- 8) komisijas priekšsēdētāja vietnieks — 5.4
- 9) komisijas sekretārs — 5.4
- 10) apakškomisijas priekšsēdētājs — 5.2
- 11) apakškomisijas sekretārs — 5.1

(3) Pašvaldības amatpersona saņem mēnešalgu, kuras aprēķināšanas kārtību nosaka attiecīgā dome, nepārsniedzot šādus koeficientus:

- 1) Rīgas domes deputāts – līdz 3.8;
- 2) Republikas pilsētu domes deputāts - līdz 3.6
- 3) Novadu domes deputāts - līdz 2.1
- 4) Rīgas domes priekšsēdētājs – līdz 6.8
- 5) Republikas pilsētu domes priekšsēdētājs – 3.6 – 6.7
- 6) Novadu domes priekšsēdētājs– 2.1 – 6.7
- 7) Domes priekšsēdētāja vietnieks, kurš ieņem algotu amatu -līdz 6.2
- 8) Rīgas domes komitejas vadītājs – līdz 5.4

(4) Atlīdzību pašvaldību izveidoto komisiju, darba grupu, padomju un citu pārvaldes vienību locekļiem, kas nav deputāti, nosaka attiecīgā dome.

6.pants. Saeimas apstiprināto un iecelto amatpersonu mēnešalga

(1) Valsts prezidenta mēnešalga piesaistāma Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēram, kas noapaļots pilnos latos t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada. Nosakot Valsts prezidenta mēnešalgu, piemēro koeficientu 8.3.

(2) Ministru kabineta locekļa un parlamentārā sekretāra mēnešalgu piesaista Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēram, kas noapaļots

pilnos latos t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada. Nosakot Ministru kabineta locekļu un parlamentāro sekretāru mēnešalgu, piemēro šādus koeficientus:

- 1) Ministru prezidents — 8.1
- 2) Ministru prezidenta biedrs — 7.9
- 3) Ministrs, īpašu uzdevumu ministrs — 7.7
- 4) Parlamentārais sekretārs — 4.9

(3) Saeimas iecelto amatpersonu - Valsts kontroliera, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas priekšsēdētāja, tiesībsarga, Nacionālās radio un televīzijas padomes priekšsēdētāja, Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja, Centrālās zemes komisijas priekšsēdētāja mēnešalga piesaistāma ar koeficientu Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēram, kas noapaļots pilnos latos t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada. Nosakot mēnešalgu, piemēro šādus koeficientus:

- 1) Valsts kontrolieris – 7.1
- 2) Valsts kontroles padomes loceklis – 5.8
- 3) Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas priekšsēdētājs – 6.5
- 4) Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes loceklis – 5.6
- 5) Tiesībsargs – 5.7
- 6) Nacionālo radio un televīzijas padomes priekšsēdētājs – 4.4
- 7) Nacionālās radio un televīzijas padomes loceklis – 2.1
- 8) Centrālo vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs; –starpvēlēšanu periodā – 4.2; vēlēšanu periodā – 6.7
- 9) Centrālo zemes komisijas priekšsēdētājs – 1

(4) Tiesnešu un prokuroru mēnešalga piesaistāma ar koeficientu Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēram, kas noapaļots pilnos latos t.i., nosakot mēnešalgu, ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada. Nosakot mēnešalgu, piemēro šādus koeficientus:

- 1) Satversmes tiesas priekšsēdētājs – 7.7
- 2) Satversmes tiesas priekšsēdētāja vietnieks – 6.8
- 3) Satversmes tiesas tiesnesis – 6.2
- 4) Augstākās tiesas priekšsēdētājs – 7.6
- 5) Augstākās tiesas priekšsēdētāja vietnieks, palātas un senāta priekšsēdētājs, kuram piešķirta:
pirmā kvalifikācijas klase – 6.5

otrā kvalifikācijas klase – 6.2

6) Augstākās tiesas tiesnesis, kuram piešķirta:

pirmā kvalifikācijas klase – 5.4

otrā kvalifikācijas klase – 5.1

7) Augstākās tiesas senators, kuram piešķirta:

pirmā kvalifikācijas klase – 5.7

otrā kvalifikācijas klase – 5.4

8) Apgabaltiesas priekšsēdētājs, kuram piešķirta:

pirmā kvalifikācijas klase – 5.4

otrā kvalifikācijas klase – 5.1

trešā kvalifikācijas klase – 4.8

9) Apgabaltiesas priekšsēdētāja vietnieks un kolēģijas priekšsēdētājs, kuram piešķirta:

pirmā kvalifikācijas klase – 5.0

otrā kvalifikācijas klase – 4.7

trešā kvalifikācijas klase – 7.5

10) Apgabaltiesas tiesnesis, kuram piešķirta:

pirmā kvalifikācijas klase – 4.6

otrā kvalifikācijas klase – 4.4

trešā kvalifikācijas klase – 4.1

11) Rajona (pilsētas) tiesas priekšsēdētājs, kuram piešķirta:

otrā kvalifikācijas klase – 4.4

trešā kvalifikācijas klase – 4.1

ceturtnā kvalifikācijas klase – 3.9

piektā kvalifikācijas klase – 3.6

12) Rajona (pilsētas) tiesas priekšsēdētāja vietnieks, kuram piešķirta:

otrā kvalifikācijas klase – 4.0

trešā kvalifikācijas klase – 3.8

ceturtnā kvalifikācijas klase – 3.6

piektā kvalifikācijas klase – 3.3

13) Rajona (pilsētas) tiesas tiesnesis, kuram piešķirta:

otrā kvalifikācijas klase – 3.6

trešā kvalifikācijas klase – 3.4

ceturtnā kvalifikācijas klase – 3.2

piektā kvalifikācijas klase – 3.0

14) Zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis, kuram piešķirta:

trešā kvalifikācijas klase – 3.4

ceturtnā kvalifikācijas klase – 3.2

piektā kvalifikācijas klase – 3.0

15) Zemesgrāmatu nodaļas priekšnieks, kuram piešķirta:

trešā kvalifikācijas klase – 3.9

ceturtnā kvalifikācijas klase – 3.7

piektā kvalifikācijas klase – 3.5

- 16) Ģenerālprokurors – 7.5
- 17) Ģenerālprokuratūras departamenta virsprokurors, kuram piešķirta amata pakāpe:
vecākais valsts tieslietu padomnieks – 6.2
valsts tieslietu padomnieks – 5.9
- 18) Ģenerālprokuratūras nodaļas virsprokurors, kuram piešķirta amata pakāpe:
valsts tieslietu padomnieks – 5.4
vecākais tieslietu padomnieks - 5.1
tieslietu padomnieks - 4.8
jaunākais tieslietu padomnieks – 4.6
- 19) Ģenerālprokuratūras prokurors, kuram piešķirta amata pakāpe:
vecākais tieslietu padomnieks – 4.3
tieslietu padomnieks – 4.1
jaunākais tieslietu padomnieks – 3.8
bez amata pakāpes – 3.6
- 20) Tiesas apgabala virsprokurors, kuram piešķirta amata pakāpe:
valsts tieslietu padomnieks - 4.6
vecākais tieslietu padomnieks – 4.3
tieslietu padomnieks – 4.1
jaunākais tieslietu padomnieks – 3.8
- 21) Tiesas apgabala virsprokurora vietnieks, kuram piešķirta amata pakāpe:
valsts tieslietu padomnieks – 4.2
vecākais tieslietu padomnieks – 4.0
tieslietu padomnieks – 3.8
jaunākais tieslietu padomnieks - 3.6
- 22) Tiesas apgabala prokurors, kuram piešķirta amata pakāpe:
vecākais tieslietu padomnieks -3.7
tieslietu padomnieks – 3.5
jaunākais tieslietu padomnieks - 3.3
bez amata pakāpes - 3.1
- 23) Rajona (republikas pilsētas) prokuratūras virsprokurors, kuram piešķirta amata pakāpe:
vecākais tieslietu padomnieks – 3.9
tieslietu padomnieks – 3.7
jaunākais tieslietu padomnieks – 3.5
bez amata pakāpes - 3.2
- 24) Rajona (republikas pilsētas) prokuratūras virsprokurora vietnieks, kuram piešķirta amata pakāpe:
vecākais tieslietu padomnieks – 3.6
tieslietu padomnieks – 3.4
jaunākais tieslietu padomnieks – 3.2
bez amata pakāpes - 3.0
- 25) Rajona (republikas pilsētas) prokurors, kuram piešķirta amata pakāpe:

vecākais tieslietu padomnieks – 3.4
 tieslietu padomnieks – 3.2
 jaunākais tieslietu padomnieks – 3.0
 bez amata pakāpes - 2.8
 26) Prokurora amata stažieris - 2.2

7.pants. Valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku), Centrālās vēlēšanu komisijas darbinieku, Centrālās zemes komisijas darbinieku, Nacionālās radio un televīzijas padomes darbinieku, pedagogu, tiesu un prokuratūras darbinieku, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta amatpersonu (darbinieku), Latvijas Valsts prezidenta kancelejas darbinieku, Saeimas darbinieku, Valsts kontroles darbinieku, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas darbinieku, Valsts kultūrkapitāla fonda darbinieku, Tiesībsarga biroja darbinieku, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm mēnešalga

(1) Amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu nosaka atbilstoši ieņemamā amata amatu saimei, līmenim un amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas pakāpei Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

1) Amatam amata saimi un līmeni, pamatojoties uz kuru nosaka mēnešalgu grupu, nosaka atbilstoši Valsts iestāžu amatu katalogam,

2) Amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas pakāpi nosaka atbilstoši amatpersonas (darbinieka) darba izpildes novērtējumam iepriekšējā periodā.

(2) Darbinieka (amatpersonas) mēnešalgu nosaka institūcijas vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona, valsts tiešās pārvaldes iestādes vadītājam – ministrs, Valsts kancelejas vadītājam un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja vadītājam - Ministru prezidents.

(3) Amatpersonai, kuru norīko darbā Eiropas Savienības institūcijās, saglabā mēnešalgu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(4) Amatpersonai, kas iecelta kadeta amatā, mēnešalgu nosaka minimālās darba algas apmērā.

(5) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, kas uz noteiktu laiku valsts interesēs iecelta valsts civildienesta ierēdņa amatā Iekšlietu ministrijā vai Tieslietu ministrijā, pilda ierēdņa amatu, saņem mēnešalgu atbilstoši pēdējam amatam pirms iecelšanas valsts civildienesta ierēdņa amatā. Amatpersonas mēnešalgas apmēru pārskata, ja mainījušies darba samaksas nosacījumi amatpersonām ar

speciālajām dienesta pakāpēm un amatpersonas mēnešalgas un piemaksas par speciālo dienesta pakāpi kopsumma ir mazāka nekā attiecīgajam ierēdņa amatam noteiktā mēnešalga.

8.pants. Profesionālā dienesta karavīru mēnešalga

(1) Profesionālā dienesta karavīru mēnešalgu nosaka Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā, ņemot vērā dienesta pakāpi un izdienu.

(2) Karavīrs, kurš iecelts augstākas dienesta pakāpes amatā, amata pildīšanas laikā saņem piemaksu mēnešalgas starpības apmērā. Karavīrs, kurš iecelts zemākas dienesta pakāpes amatā, amata pildīšanas laikā saņem mēnešalgu atbilstoši dienesta pakāpei.

(3) Karavīrs, kas uz noteiktu laiku valsts interesēs iecelts valsts civildienesta ierēdņa amatā, pilda ierēdņa amatu, saņem karavīram atbilstoši normatīvajiem aktiem noteikto mēnešalgu, uzturdevu vai tās kompensāciju naudā un dzīvokļa īres kompensāciju.

9.pants. Profesionālo sportistu, kuri ir Aizsardzības ministrijas un Iekšlietu ministrijas struktūrvienības darbinieki, mēnešalga

Aizsardzības ministrijas un Iekšlietu ministrijas struktūrvienības darbinieku, kuri ir profesionālie sportisti, mēnešalgu nosaka Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā.

10.pants. Valsts augstskolu un to izveidotās iestāžu, pašvaldību un to izveidoto iestāžu, plānošanas reģionu amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

Valsts augstskolas un to izveidotās iestādes, pašvaldības un to izveidotās iestādes, plānošanas reģioni amatus klasificē atbilstoši Valsts iestāžu amatu katalogam. Amatpersonas (darbinieka) mēnešalgu nosaka, ņemot vērā amata vērtību un konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas un prasmju novērtējumu, atbilstoši mēnešalgu skalai, kas izveidota, pamatojoties uz amatu saimju un līmeņu vērtējumu. Amatpersonas (darbinieka) mēnešalgas apmērs nedrīkst pārsniegt valsts iestāžu līdzīgas atbildības un sarežģītības amatiem atbilstošās mēnešalgu grupas maksimālo mēnešalgu.

11.pants. Ārstniecības personu, kuras sniedz no valsts budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus pašvaldību izglītības iestādēs vai ārstniecības iestādēs, mēnešalga

Zemākās mēnešalgas ārstniecības personām, kuras sniedz no valsts budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus pašvaldību izglītības iestādēs vai ārstniecības iestādēs, kuras noslēgušas līgumu par sniegto veselības aprūpes pakalpojumu apmaksu, nosaka Ministru kabinets.

12.pants. Valsts un pašvaldību kapitālsabiedrību valdes un padomes locekļu mēnešalga

Valsts un pašvaldību kapitālsabiedrības valdes un padomes locekļu mēnešalgu nosaka Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā atbilstoši kapitālsabiedrības iedalījumam.

13.pants. Ostu valdes pārstāvju un ostu pārvaldnieku mēnešalga

Ostas valdes pārstāvju un ostas pārvaldnieka mēnešalgu nosaka Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā atbilstoši ostas iedalījumam.

IV. nodaļa Piemaksas

14.pants. Amatpersona (darbinieks), deputāts, kurš ievēlēts algotā domes amatā, saņem šādas vispārējās piemaksas

(1) Amatpersona (darbinieks) par prombūtnē esošas amatpersonas (darbinieka) amata pienākumu pildīšanu saņem piemaksu līdz 20% apmērā no viņam noteiktās mēnešalgas.

(2) Amatpersona (darbinieks) par vakanta amata pienākumu pildīšana papildus tiešajiem amata pienākumiem saņem piemaksu līdz 20% apmērā no viņam noteiktās mēnešalgas. Piemaksu par vakanta amata pienākumu pildīšana papildus tiešajiem amata pienākumiem var noteikt uz laiku līdz četriem mēnešiem.

(3) Ja prombūtnē esošas amatpersonas (darbinieka) vai vakanta amata pienākumus pilda vairākas amatpersonas (darbinieki), piemaksu kopsumma šīm amatpersonām (darbiniekiem) nedrīkst pārsniegt prombūtnē esošas amatpersonas (darbinieka) vai vakantā amata mēnešalgu.

(4) Amatpersona (darbinieks) par papildu pienākumu pildīšanu papildus amata aprakstā noteiktajam saņem piemaksu līdz 20% apmērā no viņam noteiktās mēnešalgas.

(5) Ja amatpersonai (darbiniekam) ir noteiktas vairākas piemaksas par prombūtnē esošu amatpersonu (darbinieku) vai vakantu amatu pienākumu pildīšanu papildus tiešajiem darba pienākumiem, vai par papildu pienākumu pildīšanu papildus amata aprakstā noteiktajam, piemaksu kopsumma nedrīkst pārsniegt 30 % no viņam noteiktās mēnešalgas.

(6) Amatpersona (darbinieks), izņemot karavīrus, saņem piemaksu par nakts darbu 50% apmērā no viņam noteiktās stundas algas likmes.

(7) Ārstniecības persona par darbu neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanā, ārstniecības persona, kura strādā dzemdību nodaļā un jaundzimušo nodaļā, kā arī neatliekamās medicīniskās palīdzības automobiļa vadītājs saņem piemaksu par nakts darbu 75 % apmērā no attiecīgajam darbiniekam noteiktās stundas algas likmes.

(8) Amatpersona (darbinieks) saņem piemaksu par virsstundu darbu vai darbu svētku dienās 100% apmērā no viņam noteiktās stundas algas likmes. Nostrādātās virsstundas apmaksā atbilstoši amatpersonai (darbiniekam) noteiktajai stundas algas likmei, kā arī nosaka piemaksu 100 % apmērā no viņai noteiktās stundas algas likmes.

(9) Amatpersonai (darbiniekam), kurai noteikts normālais nedēļas darba laiks, virsstundu darbu apmaksā par katru kalendāra mēnesi saskaņā ar darba laika uzskaites tabulas datiem.

(10) Amatpersonai (darbiniekam), kurai noteikts summētais darba laiks, virsstundu darbu apmaksā par katriem nostrādātajiem četriem kalendāra mēnešiem. Apmaksu veic par virsstundām, kas četru kalendāra mēnešu laikā nostrādātas virs normālā darba laika stundu kopsummā minētajā laikposmā. Normālā darba laika stundu kopsummā neieskaita laiku, kad darbs nav veikts attaisnojošu iemeslu dēļ.

(11) Ja amatpersonu (darbinieku), kurai noteikts summētais darba laiks, iesaista virsstundu darbā, lai nodrošinātu nacionāli īpaši nozīmīgus pasākumus, novērstu katastrofu un dabas stihiju izraisītās sekas vai pildītu citus ārkārtas uzdevumus, un šim mērķim ir īpaši piešķirti valsts budžeta līdzekļi, virsstundu darba apmaksu veic par attiecīgo laikposmu, kad veikti minētie pasākumi.

(12) Šī panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā minēto piemaksu piešķiršanas kārtību, piemaksu apmēra noteikšanas kritērijus un konkrētus piemaksu apmērus nosaka institūcijas vadītājs.

15.pants. Speciālās piemaksas

Amatpersona (darbinieks) saņem speciālās piemaksas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

V. nodaļa Prēmijas un naudas balvas

16. pants. Prēmijas

(1) Amatpersona (darbinieks), deputāts, kurš ievēlēts algotā domes amatā, izņemot pārējos tautas ievēlētos pārstāvjus un augstākās amatpersonas - neatkarīgo iestāžu vadītājus, var saņemt šādas prēmijas:

1) par ikgadējo darbības un tās rezultātu novērtējumu reizi gadā. Prēmijas apmērs nedrīkst pārsniegt 120% no mēnešalgas. Prēmiju izmaksas kārtību un apmēru nosaka Ministru kabinets;

2) par darba ieguldījumu un darba kvalitāti, pildot attiecīgās institūcijas rīcības (darba) plānu konkrētam periodam, kā arī veicot rīcības (darba) plānā neparedzētus ārkārtējus uzdevumus. Prēmijas apmērs nedrīkst pārsniegt 120% no mēnešalgas. Konkrētu prēmijas apmēru amatpersonai (darbiniekam), izvērtējot darba rezultātus un ieguldījumu saskaņā ar institūcijas vadītāja noteiktu prēmēšanas kārtību un kritērijiem nosaka institūcijas vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona, institūcijas vadītājam – nozares ministrs, ministriju padotībā esošo izglītības iestāžu vadītājiem - ministrija, pašvaldību padotībā esošo izglītības iestāžu vadītājiem – pašvaldības izglītības pārvalde, pašvaldību darbiniekiem – dome;

3) par drošsirdīgu un pašai ziedzīgu rīcību, veicot darba pienākumus ārkārtas situācijās Prēmijas apmērs nedrīkst pārsniegt 120% no mēnešalgas. Konkrētu prēmijas apmēru amatpersonai (darbiniekam), izvērtējot konkrēto gadījumu, nosaka institūcijas vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona.

(2) Valsts vai pašvaldību kapitālsabiedrības valdes loceklis var saņemt prēmiju, ja nav nodokļu parādu valsts un pašvaldību budžetam un ir bijusi peļņa vai peļņa nav bijusi, bet zaudējumi plānoti, lai īstenotu kapitālsabiedrības attīstības (investīciju) programmu, un tie nav radušies valdes prettiesiskas darbības vai bezdarbības dēļ. Prēmiju izmaksā reizi gadā pēc gada pārskata apstiprināšanas, un tā nedrīkst pārsniegt 120% no mēnešalgas. Padomes loceklis, kapitāla daļu turētāja pārstāvis un atbildīgais darbinieks netiek prēmēts.

17. pants. Naudas balva

Amatpersona (darbinieks) vienu reizi gadā var saņemt naudas balvu, kuras apmērs nepārsniedz vienas minimālās mēneša darba algas apmēru.

VI. nodaļa Pabalsti

17.pants. Vispārējie pabalsti

(1) Amatpersona (darbinieks) var saņemt pabalstu bērna piedzimšanas gadījumā – ne vairāk par Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, piemērojot koeficientu 2, par katru vienās dzemdībās dzimušu bērnu. Ja abi bērna vecāki strādā valsts vai pašvaldību institūcijā, tiesības uz pabalstu ir tikai vienam no viņiem. Ja amatpersona (darbinieks) strādā divās vai vairākās valsts vai pašvaldību institūcijās vienlaicīgi, tiesības uz pabalstu ir tikai vienā institūcijā.

(2) Amatpersona (darbinieks) var saņemt pabalstu sakarā ar ģimenes locekļa (laulātais, bērns, vecāki, vecvecāki, adoptētāji vai adoptētie, brāļi un māsas) vai apgādājamā nāvi - ne vairāk par Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada. Ja vairāki ģimenes locekļi strādā valsts vai pašvaldību institūcijā, tiesības uz pabalstu ir tikai vienam no viņiem.

(3) Amatpersonas (darbinieka) nāves gadījumā viņa ģimene var saņemt vienreizēju pabalstu līdz vienas mēnešalgas apmēram, kāds bija noteikts amatpersonai (darbiniekam).

(4) Amatpersona (darbinieks), aizejot ikgadējā atvaļinājumā, var saņemt atvaļinājuma pabalstu līdz vienas mēnešalgas apmēram. Atvaļinājuma pabalstu piešķir vienu reizi gadā. Atvaļinājuma pabalstu izmaksā amatpersonai (darbiniekam) pirmo reizi aizejot atvaļinājumā konkrētajā kalendāra gadā.

(5) Šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētos pabalstus valsts budžeta iestāžu amatpersonām (darbiniekiem) izmaksā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(6) Pašvaldības amatpersonas (darbinieki) šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētos pabalstus saņem pašvaldības budžeta ietvaros un pašvaldības domes noteiktajā kārtībā un apmērā.

18.pants Atlaišanas vai atvaļināšanas pabalsts

(1) Ja tiek izbeigtas darba vai dienesta attiecības, sakarā ar institūcijas vai amata likvidāciju, amatpersonu (darbinieku) skaita samazināšanu, noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli, kā arī sakarā ar izdienas pensijas saņemšanai noteiktā izdienas stāža sasniegšanu, amatpersonai (darbiniekam) izmaksā atlaišanas vai atvaļināšanas pabalstu šādā apmērā:

1) viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijis nodarbināts mazāk nekā 10 gadus;

2) divu mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijis nodarbināts vairāk nekā 10 gadus.

(2) Ja amatpersonu (darbinieku) atbrīvo no amata (darba) sakarā ar institūcijas reorganizāciju un piedāvā turpināt darbu pēc tās reorganizācijas tajā pašā vai citā institūcijā, un ja amatpersona (darbinieks) piekrīt, atlaišanas vai atvaļināšanas pabalstu neizmaksā.

(3) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta, viņam izmaksā atvaļināšanas pabalstu, ja atvaļināšana notiek:

1) aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas dēļ, izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa veselības stāvokļa dēļ (trauma, invaliditāte vai slimība, kas iegūta dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus), vai vienības (apakšvienības) likvidēšanas (reorganizēšana, karavīru skaita samazināšana) dēļ un viņam nepiedāvā citu amatu, kā arī profesionālā dienesta līguma termiņam beidzoties pirms aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas – pēdējās mēnešalgas apmērā;

2) izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa vienības (apakšvienības) likvidēšanas (reorganizēšana, karavīru skaita samazināšana) dēļ un karavīram atsakoties no piedāvātā amata – pēdējo divu nedēļu karavīra mēnešalgas apmērā.

(4) Karavīram, kurš pirms atvaļināšanās no aktīvā dienesta piedalījies starptautiskajā operācijā vai ātrās reaģēšanas spēkos ārpus Latvijas Republikas teritorijas, šā panta trešās daļas pirmajā apakšpunktā paredzēto atvaļināšanas pabalstu izmaksā, ņemot vērā pēdējo mēnešalgu, kāda karavīram bija noteikta pamat dienesta vietā Latvijā.

(5) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta citu iemeslu dēļ, viņam izmaksā mēnešalgu līdz atvaļināšanas dienai.

(6) Vienreizēju pabalstu divu mēnešalgu apmērā saņem:

1) Saeimas apstiprinātā amatpersona, atstājot amatu pēc pilnvaru termiņa izbeigšanās pie nosacījuma, ja viņa atkārtoti nav ievēlēta šajā amatā;

2) Ministru kabineta loceklis vai parlamentārais sekretārs pēc tam, kad viņš beidzis pildīt amata pienākumus. Pabalstu neizmaksā, ja Ministru kabineta loceklis vai parlamentārais sekretārs amata zaudēšanas brīdī ir Saeimas deputāts,

3) Saeimas deputāts, kura mandāts izbeidzas līdz ar Saeimas pilnvaru izbeigšanos, ja viņš nav ievēlēts nākamajā Saeimā;

4) Saeimas deputāts, kura mandāts izbeidzas sakarā ar to, ka tiek atjaunots mandāts deputātam, kas to nolīcis uz Ministru prezidenta, Ministru prezidenta biedra, ministra, valsts ministra amata pildīšanas vai uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, atvaļinājuma adoptētājam, kā arī bērna kopšanas atvaļinājuma laiku.

(7) Saeimas deputāts, kas iestājies Saeimas sastāvā Saeimas kārtības ruļļa 6.pantā noteiktajā kārtībā divu mēnešu laikā pēc deputāta pilnvaru izbeigšanās, pabalstu saņem apmērā, kas ir proporcionāls laikam kopš mandāta izbeigšanās līdz ar Saeimas pilnvaru izbeigšanos un iestāšanos jaunās Saeimas sastāvā. Pabalsts deputātam tiek izmaksāts pa daļām — ne vairāk kā vienas vidējās mēnešalgas apmērā mēnesī. Pabalsta izmaksu pārtrauc ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko mēnesim, kad deputāts atkārtoti iestājies Saeimas sastāvā.

(8) Ja pašvaldības deputātu, kurš ir atbrīvots no iepriekšējā darba sakarā ar ievēlēšanu algotā amatā domē (padomē), pēc tam, kad viņš līdz ar deputāta pilnvaru izbeigšanos ir beidzis pildīt šā amata pienākumus, divu nedēļu laikā nevar nodrošināt ar iepriekšējo darbu, tad attiecīgajai pašvaldībai viņam izmaksā pabalstu divu mēnešalgu apmērā. Šāds pabalsts izmaksājams arī deputātam, ja viņš atbrīvo no amata sakarā ar tādu domes lēmumu, kurš netiek pamatots ar likumā vai vietējās pašvaldības nolikumā noteikto pienākumu, attiecīgās pašvaldības domes lēmumu, tiesas spriedumu nepildīšanu vai likumu vai Ministru kabineta noteikumu neievērošanu.

(9) Pašvaldības deputātam, kurš ir bijis ievēlēts algotā domes (padomes) amatā un beidzis pildīt šo amatu sakarā ar pašvaldību apvienošanos, ja viņam netiek piedāvāts līdzvērtīgs amats, no jaunizveidotās pašvaldības budžeta izmaksā vienreizēju pabalstu divu mēnešalgu apmērā.

(10) Ministra padomnieki, ministra biroja vadītājs, palīgi, izbeidzoties darba attiecībām, var saņemt pabalstu vienas mēnešalgas apmērā.

(11) Valsts vai pašvaldību kapitālsabiedrības valdes loceklim izmaksā atlaišanas pabalstu divu mēnešalgu apmērā, ja šī persona atsaukta no amata pirms termiņa beigām.

19.pants. Pabalsts amatpersonas (darbinieka), izņemot karavīrus, ievainojuma, sakropļojuma vai citāda kaitējuma veselībai gadījumā

Ja amatpersona, pildot amata (dienesta) pienākumus, ir guvusi ievainojumu vai sakropļojumu vai viņas veselībai nodarīts citāds kaitējums un viņa nevar pildīt amata (dienesta) pienākumus, viņa saņem vienreizēju pabalstu Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā.

20.pants. Pabalsts amatpersonas (darbinieka), izņemot karavīrus, ievainojuma, sakropļojuma vai citāda kaitējuma veselībai, kas gūts piedaloties starptautiskajās operācijās vai atrodoties komandējumā uz starptautiskajās operācijas rajonu, gadījumā

(1) Amatpersonai (darbiniekam), kas piedalās starptautiskajās operācijās vai atrodas komandējumā uz starptautiskajās operācijas rajonu, pildot darba (dienesta) pienākumus, ir cietis nelaimes gadījumā un guvis sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu, bet nav kļuvis par invalīdu, izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) smaga veselības traucējuma gadījumā — piecu mēnešalgu apmērā;
- 2) vidēji smaga veselības traucējuma gadījumā — triju mēnešalgu apmērā;
- 3) viegla veselības traucējuma gadījumā — vienas mēnešalgas apmērā.

(2) Amatpersonai (darbiniekam), kas piedalās starptautiskajās operācijās vai atrodas komandējumā uz starptautiskajās operācijas rajonu, pildot darba (dienesta) pienākumus, ir cietis nelaimes gadījumā un guvis sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu un kļuvis par invalīdu, izmaksā vienreizēju pabalstu, kas nepārsniedz 50 000 latus:

- 1) I grupas invalīdam — 20 mēnešalgu apmērā;
- 2) II grupas invalīdam — 15 mēnešalgu apmērā;
- 3) III grupas invalīdam — 10 mēnešalgu apmērā.

21.pants. Pabalsts amatpersonas, izņemot karavīrus, nāves gadījumā, pildot amata pienākumus

Amatpersonas (darbinieka) nāves gadījumā, kas gājusi bojā, pildot amata (dienesta) pienākumus, ja to izpilde ir saistīta ar risku viņa dzīvībai un veselībai, tā tiek apbedīta par valsts budžeta līdzekļiem un tās neatraidāmajiem mantiniekiem izmaksā vienreizēju pabalstu 50 000 latu apmērā.

22.pants. Pabalsti karavīra veselības traucējumu un karavīra nāves gadījumā:

(1) Ja karavīram dienesta laikā vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta noteikta invaliditāte ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) dēļ, kas iegūts dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), viņam izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) I grupas invalīdam – 50 mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā, bet ne vairāk kā 30 000 latu apmērā;
- 2) II grupas invalīdam – 40 mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā, bet ne vairāk kā 20 000 latu apmērā;
- 3) III grupas invalīdam – 20 mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā, bet ne vairāk kā 10 000 latu apmērā.

(2) Ja obligātā militārā dienesta karavīram aktīvā dienesta laikā vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta noteikta invaliditāte ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) dēļ, kas iegūts dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), viņam katru mēnesi izmaksā pabalstu par darbspēju zudumu:

- 1) I grupas invalīdam -300 latu apmērā;
- 2) II grupas invalīdam - 200 latu apmērā;
- 3) III grupas invalīdam - 150 latu apmērā.

Ja šajā daļā minētajām personām maina invaliditātes grupu, atbilstoši no jauna noteiktajai invaliditātes grupai maināms noteiktais pabalsta apmērs.

(3) Ja karavīrs dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, ir guvis veselības traucējumus, bet nav kļuvis par invalīdu, viņam izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) smaga veselības traucējuma gadījumā – piecu mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā;
- 2) vidēji smaga veselības traucējuma gadījumā – triju mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā;

3) viegla veselības traucējuma gadījumā – vienas mēnešalgas (pēdējā mēneša) apmērā.

(4) Ja karavīrs, pildot militāro dienestu ir saslimis un pēc ārstēšanās atzīts par nederīgu turpmākajam aktīvajam dienestam un tāpēc viņš pirms dienesta (līguma) termiņa beigām jāatvaļina no profesionālā dienesta, karavīram izmaksā vienreizēju pabalstu triju mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā.

(5) Bojā gājušo aktīvā dienesta karavīru neatraidāmajiem mantiniekiem izmaksā pabalstu šādā apmērā:

1) ja rezerves karavīrs vai rezervists gājis bojā aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus – 50 000 latu apmērā;

2) ja profesionālā dienesta karavīrs gājis bojā, Latvijas Nacionālo bruņoto spēku kontingenta sastāvā saskaņā ar starptautiskās organizācijas apstiprinātu mandātu piedaloties starptautiskajā operācijā vai piedaloties starptautiskajā operācijā, kurā dalība noteikta ar Saeimas lēmumu, vai pildot ar komandiera (priekšnieka) pavēli noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar ieroču vai bruņojuma pielietošanu un paredz reālu apdraudējumu karavīra veselībai un dzīvībai – 120 mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā, bet ne vairāk kā 50 000 latu apmērā;

3) Ja karavīrs gājis bojā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība) – 120 mēnešalgu (pēdējā mēneša) apmērā, bet ne vairāk kā 50 000 latu apmērā.

(6) Ja aktīvā dienesta karavīrs gājis bojā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība)), Aizsardzības ministrija sedz izdevumus par nepieciešamo medicīniskās rehabilitācijas pakalpojumu kursu viņa ģimenes locekļiem (laulātajam, bērniem, vecākiem);

(7) Ja aktīvā dienesta karavīrs, pildot dienesta pienākumus, ir guvis ievainojumu (sakropļojumu, kontūziju) vai slimību, kuras cēlonis ir saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), un ārstēšana notiek ārpus Latvijas robežām, Aizsardzības ministrija sedz viņa ģimenes locekļiem (laulātajam, bērniem, vecākiem, bet ne vairāk kā divām personām) ceļa izdevumus uz un no šā karavīra ārstēšanas vietu un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumus. Izdevumi par viesnīcu (naktsmītni) nedrīkst pārsniegt Ministru kabineta noteiktos limitus.

(8) Ja dienesta laikā karavīrs gājis bojā vai karavīra veselības traucējums gūts viņa neuzmanības dēļ un viņš kļuvis par invalīdu, bet bojāejas vai veselības traucējuma cēlonis nav saistīts ar tiešo dienesta pienākumu pildīšanu vai viņa ļaunprātīgu vai nepiedienīgu darbību, viņam vai viņa neatraidāmajiem mantiniekiem var izmaksāt daļu no šajā pantā noteiktā atbilstošā pabalsta, kura apmēru katrā atsevišķajā gadījumā nosaka aizsardzības ministrs.

(9) Karavīra bojāejas vai ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) cēloņa saistību ar tiešo dienesta pienākumu pildīšanu nosaka dienesta izmeklēšanas veicējs. Karavīra ievainojumu (sakropļojuma, kontūzijas) smaguma pakāpi nosaka ārstējošais ārsts vai Nacionālo bruņoto spēku Centrālā medicīniskās ekspertīzes komisija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Šos lēmumus 10 dienu laikā no atzinumu izsniegšanas karavīram, viņa ģimenes locekļiem vai pēc viņa lūguma citai personai, kas pārstāv karavīra intereses, var apstrīdēt iesniedzot aizsardzības ministram attiecīgu iesniegumu. Aizsardzības ministra lēmumu var pārsūdzēt tiesā. Dienesta laikā iegūtās slimības cēloņa saistību ar dienesta pienākumu izpildi nosaka Arodslimību un staru pataloģijas centrs.

(10) Šajā pantā minētos pabalstus karavīram izmaksā kā šā likuma 35. panta ceturtajā daļā minētās apdrošināšanas atlīdzību.

(11) Pabalstus neizmaksā, ja izmeklēšanas veicējs konstatē faktus, atbilstoši kuriem nelaimes gadījumu (veselības traucējumu) uzskata par nesaistītu ar dienesta pienākumu pildīšanu.

(12) Šajā pantā noteiktā pabalstu izmaksa nav spēkā kara laikā.

(13) Kārtību, kādā izmeklējami un uzskaitāmi nelaimes gadījumi, kas notikuši ar karavīru dienesta laikā, nosaka Ministru kabinets.

(14) Ja karavīrs, piedaloties starptautiskajās operācijās, guvis veselības traucējumus vai slimību, vai gājis bojā, šajā pantā minētos pabalstus izmaksā, ņemot vērā karavīra mēnešalgu, kāda viņam bija noteikta pamatdienesta vietā Latvijā pirms nosūtīšanas starptautisko operāciju veikšanai.

23.pants. Pārceļšanās pabalsts.

(1) Ja amatpersona, kuru dienesta interesēs pārceļ amatā uz citu administratīvo teritoriju, maina dzīvesvietu, tā saņem vienreizēju pabalstu jaunajā amatā noteiktās mēnešalgas apmērā un 50% apmērā no jaunās mēnešalgas par katru ģimenes locekli, kas pārceļas kopā ar amatpersonu un pastāvīgi uzturēsies attiecīgajā amatpersonas dzīvesvietā.

(2) Ja karavīra pieņemšana profesionālajā dienestā, kā arī karavīra pārvietošana dienesta interesēs ir saistīta ar viņa dzīvesvietas maiņu, pēc pārcelšanās dienesta vietā viņam izmaksā vienreizēju pabalstu vienas mēnešalgas apmērā un 50% apmērā par katru ģimenes locekli, kas pārceļas uz jauno dzīvesvietu kopā ar viņu.

VII. Kompensācijas un citi darba devēja segtie izdevumi

24.pants. Kompensācija mācību izdevumu segšanai

(1) Amatpersonai (darbiniekam) var kompensēt mācību maksas izdevumus līdz 50% no gada mācību maksas, ja amatpersona (darbinieks), nepārtraucot amata (dienesta, darba) pienākumu pildīšanu sekmīgi mācās izglītības iestādē (valsts akreditētā augstākās izglītības iestādē, civilajā izglītības iestādē), lai iegūtu amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei nepieciešamās speciālās zināšanas.

(2) Amatpersonai (darbiniekam), kuram piešķirta mācību maksas kompensācija, pēc mācību perioda beigām attiecīgajā institūcijā, kas segusi mācību maksu, jānostrādā trīs gadi. Ja pēc mācību maksas segšanas amatpersona (darbinieks) ir nostrādājusi mazāk kā trīs gadus attiecīgajā institūcijā, viņa saskaņā ar Ministru kabineta noteiktu kārtību, atmaksā izdevumus, kurus segusi institūcija.

25.pants. Kvalifikācijas izdevumu segšana

Institūcijas vadītājs izvērtē kvalifikācijas paaugstināšanas nepieciešamību un nodrošina iespēju amatpersonai (darbiniekam) paaugstināt kvalifikāciju, saglabājot viņai mēnešalgu un sedzot mācību izdevumus. Kvalifikācijas paaugstināšanas izdevumu segšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

26.pants. Kompensācija transporta izdevumu segšanai

(1) Saeimas deputātiem kompensē šādus transporta izdevumus:

1) transporta izdevumus Latvijas teritorijā amata pienākumu izpildei, atbilstoši iesniegtajiem faktisko izdevumu apliecinošajiem dokumentiem, bet ne vairāk par Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, kuram piemērots koeficients 0,15.

2) transporta izdevumus atbilstoši iesniegtajiem faktisko izdevumu apliecinošajiem dokumentiem, bet ne vairāk par Centrālās statistikas pārvaldes

iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, un kuram piemēroti šādi koeficienti:

- a) deputātam, kas dzīvo Rīgā vai līdz 60 km attālumā no Rīgas, — 0,21,
- b) deputātam, kas dzīvo no 60 līdz 150 km attālumā no Rīgas, — 0,33,
- c) deputātam, kas dzīvo vairāk nekā 150 km attālumā no Rīgas, — 0,45.

(2) Ja amatpersona, kuru dienesta interesēs pārceļ amatā uz citu administratīvo teritoriju, nemaina dzīvesvietu, tā saņem kompensāciju transporta izdevumu segšanai atbilstoši faktisko izdevumu apliecinājumiem dokumentiem.

(3) Par faktiskajiem izdevumiem uzskatāmi starppilsētu sabiedriskā transporta izdevumi un izdevumi par deputāta vai amatpersonas īpašumā vai valdījumā esoša transportlīdzekļa patērēto degvielu, ja ir iesniegti degvielas uzpildes stacijas kases čeki (kvītis) par attiecīgās markas degvielas daudzumu, kas apliecina minētos izdevumus. Transporta izdevumi netiek kompensēti deputātiem vai amatpersonām, kurām dienesta vajadzībām lietošanā piešķirta automašīna.

(4) Amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, profesionālā dienesta karavīram, rezerves karavīram un rezervistam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā kompensē transporta izdevumus, kas viņam radušies, izmantojot sabiedrisko transportu (izņemot taksometru) dienesta pienākumu izpildes nodrošināšanai.

(5) Amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, lai nokļūtu ārstniecības iestādē veselības pārbaudes veikšanai un atgrieztos no tās, kā arī profesionālā dienesta karavīram, rezerves karavīram un rezervistam dodoties ar sabiedrisko transportu (izņemot taksometru) uz ārstēšanas un atveseļošanas vietu kompensē sabiedriskā transporta (izņemot taksometru) izdevumus Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

27.pants. Ar pārceļšanos saistīto izdevumu kompensācija

Ja amatpersona, kuru dienesta interesēs pārceļ amatā uz citu administratīvo teritoriju, maina dzīvesvietu, tai kompensē ar pārceļšanos saistītos izdevumus, pamatojoties uz izdevumus attaisnojošiem dokumentiem, kas ietver transporta izdevumus un izdevumus par amatpersonas un viņa ģimenes locekļu (apgādājamo) īpašumā esošās iedzīves pārvešanu, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

28.pants. Kompensācija par dzīvojamās telpas īri un/vai komunālajiem pakalpojumiem

(1) Saeimas deputātam sedz dzīvojamās telpas īres vai viesnīcas izdevumus, ja deputāts nedzīvo Rīgā un viņa deputāta pilnvaru realizēšanai nepieciešams īrēt dzīvojamo telpu vai viesnīcu Rīgā. Dzīvojamās telpas īres vai viesnīcas izdevumus kompensē atbilstoši faktiskajiem izdevumiem, bet ne vairāk par Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, un kuram piemērots koeficients 0.5.

(2) Profesionālā dienesta karavīram, kas dienesta vietā nav nodrošināts ar dienesta dzīvojamo telpu, var izmaksāt kompensāciju dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu segšanai Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

(3) Iekšlietu ministrijas amatpersonai, kura pārcelta amatā uz citu administratīvo teritoriju uz noteiktu laiku, izmaksā kompensāciju par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

29.pants. Sakaru izdevumu segšana

(1) Saeimas deputātam tiek segti sakaru izdevumi Saeimas Prezidija noteiktajā kārtībā un apmērā, bet ne vairāk par Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, un kuram piemērots koeficients 0,2.

(2) Amatpersonai (darbinieka), kurai dienesta (darba) pienākumu izpildei tiek nodrošināts institūcijas mobilais tālrunis, tiek segti sakaru izdevumi institūcijas vadītāja noteiktajā apmērā. Amatpersonai (darbinieka), kura dienesta (darba) pienākumu izpildei lieto savā īpašumā esošu mobilo tālruni, tiek segti sakaru izdevumi institūcijas vadītāja noteiktajā kārtībā un apmērā.

(3) Karavīru nodrošina ar dienesta pienākumu izpildei nepieciešamajiem sakaru līdzekļiem aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā.

30.pants. Materiālo zaudējumu kompensācija

(1) Zaudējumus, kas nodarīti amatpersonas vai tās radnieku (vecāku, vecvecāku, bērna, mazbērna, adoptētā, adoptētāja, brāļa, māsas vai laulātā)

mantai vai veselībai sakarā ar amatpersonas dienesta pienākumu izpildi, atlīdzina Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

(2) Ja dienesta vietā diplomātu, diplomātiskā un konsulārā dienesta tehnisko darbinieku apdraud karadarbība, vardarbība, nemieri vai dabas katastrofas, Ārlietu ministrija var noteikt viņam kompensēt materiālos zaudējumus, ko diplomāts, tehniskais darbinieks cietis minēto apstākļu dēļ.

31.pants. Rerezentācijas izdevumu segšana

(1) Valsts prezidentam sedz rerezentācijas izdevumus Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmērā, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada.

(2) Saeimas deputātam sedz rerezentācijas izdevumus Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmērā, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, un kuram piemērots koeficients 0,2.

(3) Ministru kabineta loceklim sedz rerezentācijas izdevumus Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo vidējās darba samaksas apmērā, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, un kuram piemērots koeficients 0,2.

(4) Centrālās vēlēšanu komisijas amatpersonām vēlēšanu periodā sedz rerezentācijas izdevumus Centrālās statistikas pārvaldes iepriekšējā gada samaksas apmērā, kas noapaļots pilnos latos, t.i., ņem vērā darba samaksu valstī gadā pirms budžeta projekta sagatavošanas gada, un kuram piemērots koeficients 0,2.

(5) Pašvaldības deputātam sedz rerezentācijas izdevumus domes noteiktajā apmērā.

32.pants. Kompensācija dienesta pienākumu izpildei nepieciešamā apģērba iegādei

Drošības policijas un Valsts policijas amatpersonām kompensē dienesta pienākumu izpildei nepieciešamā apģērba iegādi. Kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

33.pants. Uzturdevas kompensācija

Karavīriem, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm piešķir uzturdevas kompensāciju. Uzturdevas kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

34.pants. Pabalsti un kompensācijas par dienestu ārvalstīs.

(1) Laikā, kad amatpersona (darbinieks) dienestu pilda ārvalstīs, viņam tiek noteikti šādi pabalsti:

- 1) algas pabalsts par dienestu ārvalstīs,
- 2) pabalsts par laulātā uzturēšanos ārvalstīs,
- 3) pabalsts par bērnu uzturēšanos ārvalstīs,
- 4) pabalsts mājāsaimniecības inventāra iegādei, pārceļoties uz dienesta vietu ārvalstīs,
- 5) pabalsts dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai.

(2) Laikā, amatpersona (darbinieks) dienestu pilda ārvalstīs, viņam tiek kompensēti šādi izdevumi:

- 1) dzīvokļa īres un komunālie izdevumi,
- 2) ar dzīvokļa īres līguma noslēgšanu saistītos izdevumi,
- 3) ceļa un pārcelšanās izdevumi viņam un viņa ģimenes locekļiem,
- 4) veselības apdrošināšanas un apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem izdevumi viņam un viņa ģimenes locekļiem,
- 5) bērnu skolas un pirmsskolas izdevumi,
- 6) ceļa izdevumi viņam un viņa ģimenes locekļiem vienu reizi gadā, dodoties atvaļinājumā uz Latviju un atgriežoties dienesta vietā.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto pabalstu un izdevumu kompensāciju apmērus un izmaksas kārtību atbilstoši dienesta vietas specifiskajiem apstākļiem ārvalstīs nosaka Ministru kabinets.

(4) Karavīriem, kuri nosūtīti dienestam Ziemeļatlantijas līguma organizācijas štābos, Eiropas Savienības militārajos štābos un šo organizāciju dalībvalstu daudznacionālajos štābos un kuri, pamatojoties uz iepriekšminēto organizāciju lēmumiem tiek nosūtīti uz starptautiskajām operācijām, saglabājas tiesības, kas noteiktas šā panta pirmajā un otrajā daļā, izņemot tiesības uz algas pabalstu par dienestu ārvalstīs. Ja karavīra ģimenes locekļi uzturas ārvalstī, no kuras karavīrs tiek nosūtīts uz starptautisko operāciju, karavīrs saņem algas pabalstu par dienestu ārvalstī 50% apmērā.

35.pants. Veselības apdrošināšana, apdrošināšana pret nelaimes gadījumiem un apmaksāta veselības aprūpe

(1) Institūcija var apdrošināt amatpersonu (darbinieku), izņemot Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm, veselību. Veselības apdrošināšanas polises cena nedrīkst pārsniegt normatīvajos aktos par iedzīvotāju ienākumu nodokli noteikto apmēru. Ja polises cena pārsniedz normatīvajos aktos par iedzīvotāju ienākumu nodokli noteikto apmēru, tad pārsniegto summu kompensē konkrētā amatpersona (darbinieks).

(2) Iekšlietu ministrijas, valsts drošības iestāžu un Aizsardzības ministrijas amatpersonai ir tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi. Apmaksātās veselības aprūpes saņemšanas nosacījumus, apmaksājamo pakalpojumu veidus un apmaksas kārtību, kā arī veselības aprūpes pakalpojumus un izdevumus, kuri netiek apmaksāti, nosaka Ministru kabinets.

(3) Ārlietu ministrija veic visu diplomātu, diplomātiskā un konsulārā dienesta ierēdņu un darbinieku veselības apdrošināšanu. Ārlietu ministrija veic diplomātu, diplomātiskā un konsulārā dienesta ierēdņu vai darbinieku apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem un diplomātu, diplomātiskā un konsulārā dienesta ierēdņu un darbinieku ģimenes locekļu veselības apdrošināšanu, ja dienesta vai amata izpildes vieta ir ārvalstīs. Apdrošināšanas apmēru nosaka Atestācijas komisija Ārlietu ministrijai piešķirtā budžeta ietvaros. Specializēto atašeju apdrošināšanu nodrošina Saeima, nozares ministrija vai Latvijas Banka tai piešķirtā budžeta ietvaros.

(4) Obligātajai valsts apdrošināšanai ir pakļauts karavīrs. Karavīra obligātā apdrošināšana nav spēkā kara laikā.

VIII Atvaļinājumi

36.pants. Ikgadējais atvaļinājums

(1) Amatpersonai (darbiniekam) piešķir ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu, kura ilgums ir četras kalendārās nedēļas, neieskaitot svētku dienas.

(2) Pedagogam piešķir ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu, kura ilgums ir astoņas kalendārās nedēļas, neieskaitot svētku dienas.

(3) Karavīram, kas pieņemts profesionālajā dienestā, pirmajā dienesta gadā atvaļinājumu aprēķina par laika posmu no dienas, kad viņš pieņemts profesionālajā dienestā, līdz gada beigām (par katru nodienēto mēnesi - 2,5 dienas). Izņēmuma gadījumā ikgadējo atvaļinājumu var pārcelt uz nākamo gadu, bet ne vairāk kā divus gadus pēc kārtas.

(4) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi gadā, kad viņa pieņemta dienestā, ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu tai aprēķina par laika posmu no dienestā pieņemšanas dienas līdz kalendāra gada beigām un piešķir, kad šī amatpersona Iestādē nepārtraukti nodienējusi vismaz sešus mēnešus, vai pārceļ uz nākamo gadu.

(5) Karavīriem (lidotājiem, gaisakuģu apkalpēs dienošajiem karavīriem, kuģu apkalpēs dienošajiem jūrniekiem un sapieriem spridzinātājiem, kas reāli veic spridzināšanas darbus) piešķir 40 kalendāra dienas ilgu atvaļinājumu.

(6) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, un karavīram ik pēc pieciem dienestā nepārtraukti nodienētiem gadiem ikgadējo atvaļinājumu pagarina par trīs dienām, bet ne vairāk kā par 15 dienām kopā.

37.pants. Papildu apmaksātais atvaļinājums

(1) Amatpersonai (darbiniekam) var piešķirt papildu apmaksātu atvaļinājumu līdz 10 darbadienām. Papildu atvaļinājuma piešķiršanas kritērijus, kritērijiem atbilstošo papildu atvaļinājuma dienu skaitu un papildu atvaļinājuma piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Ja papildu atvaļinājumu neizmanto kalendāra gada laikā, tas netiek pārcelts uz nākamo gadu.

(2) Papildatvaļinājums karavīram:

1) Karavīram, kas, dienesta pienākumus pildot, guvis ievainojumu (traumu, kontūziju) vai smagu slimību, ambulatorajai ārstēšanai un atveseļošanās nolūkam piešķir apmaksātu papildatvaļinājumu uz laiku līdz sešiem mēnešiem, pamatojoties uz Nacionālo bruņoto spēku Centrālās medicīniskās ekspertīzes komisijas atzinumu.

2) Karavīram var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu uz laiku līdz 10 kalendāra dienām ģimenes apstākļu vai citu svarīgu iemeslu dēļ.

3) Karavīram var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu starptautiskās operācijas laikā, ja viņa atrašanās tajā ir ilgāka par četriem mēnešiem.

Papildatvaļinājums nedrīkst pārsniegt 15 kalendāra dienas, un tā laikā karavīrs saņem mēneša algu. Karavīram tiek segti ceļa izdevumi uz Latviju vai dienesta vietu ārvalstī un atpakaļ uz starptautiskās operācijas rajonu, kā arī, atrodoties ceļā, izdevumi par viesnīcu (naktsmītni), ja tādi radušies. Karavīram ceļa un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumi tiek segti atbilstoši normatīvajam aktam par kārtību, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi.

4) Pēc atgriešanās no starptautiskās operācijas pastāvīgajā dienesta vietā karavīram piešķir 20 kalendāra dienas ilgu apmaksātu papildatvaļinājumu, un tā laikā karavīrs saņem mēneša algu. Papildatvaļinājumu piešķir ne vēlāk kā mēneša laikā pēc karavīra atgriešanās no starptautiskās operācijas. Laikā, kurā piešķirams papildatvaļinājums, neieskaita laiku, kas tiek pavadīts, ārstējoties no starptautiskajā operācijā gūtajiem ievainojumiem vai slimības, kā arī rehabilitācijas periodu,

38.pants. Atvaļinājums bez atlīdzības saglabāšanas

(1) Ja amatpersonai (darbiniekam) ir nepieciešams un dienesta (darba) apstākļi to atļauj, amatpersonai (darbiniekam) var piešķirt atvaļinājumu bez atlīdzības saglabāšanas uz laiku līdz 30 kalendāra dienām kalendārā gada laikā. Atvaļinājumu bez atlīdzības saglabāšanas neieskaita laika periodā, kas dod tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu.

(2) Ja amatpersona piekritusi kandidēt Saeimas vai pašvaldības domes vēlēšanās un ja amatpersona, kura ir izmantojusi ikgadējo atvaļinājumu, tas ir nepieciešams, viņai līdz vēlēšanu dienai piešķir atvaļinājumu bez atlīdzības saglabāšanas:

- 1) Saeimas vēlēšanām — līdz diviem mēnešiem;
- 2) pašvaldības domes vēlēšanām — līdz vienam mēnesim.

(3) Saeimas deputātam vienu reizi sesijas laikā Prezidijs var piešķirt atvaļinājumu bez atlīdzības saglabāšanas uz laiku ne ilgāku kā viena nedēļa, kuras laikā viņš drīkst nepiedalīties Saeimas darbā.

39.pants. Mācību atvaļinājums

(1) Amatpersonai (darbiniekam) kurš, nepārtraucot amata (dienesta, darba) pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās valsts akreditētā izglītības iestādē, lai iegūtu amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas valsts pārbaudījumu kārtīšanai vai diplomdarba izstrādāšanai un aizstāvēšanai piešķir mācību atvaļinājumu līdz 20 darba dienām, saglabājot mēnešalgu. Ja

darbiniekam ir noteikta akorda alga, mācību atvaļinājumu piešķir, izmaksājot vidējo izpeļņu.

(2) Ja amatpersonai (darbiniekam) ir nepieciešams un dienesta (darba) apstākļi to atļauj, viņam var piešķirt apmaksātu mācību atvaļinājumu līdz 10 darba dienām semestra pārbaudījumu kārtīšanai.

40. pants. Izdienas pensija

Izdienas pensiju atbilstoši Izdienas pensiju likumam saņem amatpersonas (darbinieki) amatu (profesiju) grupās, kurās, ņemot vērā darba (dienesta) specifiku, darbu (dienestu) nav iespējams veikt veselības stāvokļa dēļ līdz valstī noteiktajam pensijas vecumam.

Pārejas noteikumi

1. Likumprojektā Ministru kabinetam noteiktie deleģējumi izdot attiecīgus noteikumus ir jāizpilda līdz 2010.gada 30.jūnijam.
2. Līdz 2010.gada 30.jūnijam ir spēkā speciālie likumi un uz to pamata izdotie Ministru kabineta noteikumi tiktāl ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.
3. Līdz 2010.gada 30.jūnijam Ministru kabinets iesniedz Saeimā Izdienas pensiju likumprojektu.
4. Līdz 2010.gada 1.septembrim pedagogiem mēnešalgu nosaka saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 24.augusta noteikumi Nr.746 "Pedagogu darba samaksas noteikumi".

Likums stājas spēkā 2010.gada 1.janvārī.

Finanšu ministrs
E.Repše